№ 73. Sobota 29. Marca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. namiestnictwo nadało opróżnioną posadę nauczyciela przy głównej szkole w Wadowicach nauczycielowi trywialnemu w Suchej *Franciszkowi Prezentkiewiczowi.*

Lwów 22. marca 1862.

C. k. galicyjska komisya krajowa do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych mianowała prowizorycznie adjunkta sądowego *Fryderyka Bertoni* — adjunktem powiatowym.

Lwów 21. marca 1862.

(*Ofiary na dotkniętych powodzią.*)

Dla powodzią dotkniętych mieszkańców Powiśla w obwodzie tarnowskim złożyli w magistracie król. stoł. miasta Lwowa:

P. T. X. opat Manastyrski 10 zł.; stowarzyszenie perukarzy 2 zł. 70 c.; W. Wawrzyniec Olszewski 5 zł.; JW. Alexander hr. Fredro 20 zł.; gremium aptekarskie 19 zł.; stowarzyszenie piwowarów 10 zł.; cech krawiecki 10 zł. 45 c.; E. K. 25 c.; korporacya siedlarzy 1 zł.; W. Dąbrowski 2 zł.; K. Boczkowski 2 zł.; M. Hermanseder 2 zł.; G. Schapira 2 zł.; korporacye: cieśli 11 zł. 50 c., komieniarzy 3 zł. 15 c. i garncarzy 80 c. w. a.

Składka urządzona w powiecie *Załozieckim* na ten cel przyniosła 115 zł. 24 c. w. a.

Urząd powiatowy w *Kamionce* zebrał z całego powiatu sumę 182 zł. 44 c. w. a.

W powiecie *Nadworniańskim* zebrano dotąd 17 zł. 20 c. w. a.; a w powiecie *Kossowskim* wpłynęło ze składki 40 zł. w. a.

Wszystkie te pieniądze oddane zostały przełożonemu obwodu tarnowskiego.

Telegramy.

Karlsruhe, 26. marca. Roggenbach oświadczył na interpelacyę: Exequatur konzula włoskiego niepociąga za sobą uznania; zaś odmówienie jego byłoby popieraniem niepodobnych do utrzymania zasad.

Londyn, 26. marca. Subskrypcya na turecką pożyczkę przewyższa sumę 13 milionów funtów szterlingów. Płacą już $2\frac{1}{2}$ pct. premię.

Bruxela, 26. marca. Listy prywatne donoszą, że Lavalette wyjechał z Rzymu dla nieporozumienia z Goyonem, i prawdopodobnie niezechce powrócić, jeżli Goyon pozostanie w Rzymie.

Turyn, 26. marca. Jak donosi *Opinione*, miano zamian ofiarować jenerałowi Durando departament spraw zewnętrznych, a deputowanemu Conforti ministeryum sprawiedliwości. Cordova i Mancini mają wystąpić z gabinetu.

Przegląd polityczny.

Lwów, 29. marca. Izba deputowanych rady państwa na posiedzeniu z dnia 26go b. m. zajmowała się głównie rozbiorem sprawozdania wydziału finansowego, o powodach i skutkach nadzwyczajnych operacyj finansowych przez c. k. ministeryum skarbu od dnia 20. października przeprowadzonych, bez zezwolenia rady państwa ustawą zasadniczą zastrzeżonego. Referent wydziału dep. Herbst twierdząc, że konieczność powołanych operacyj nie jest dostatecznie udowodnioną w złożonym przez Jego Excel. p. ministra skarbu memoryale, i że chwilowe trudności pieniężne nie powinny były skłonić rządu do przedsiębrania takowych bez zezwolenia rady państwa ustawą zasadniczą zastrzeżonego, przyznał jednakże, iż polityczne położenie w roku 1860 i niebezpieczeństwo państwu zagrażające, były dostatecznym powodem do znacznego powiększenia wydatków na wojsko i uzbrojenie. Dep. Winterstein zaprzeczał, azeby okoliczności te mogły być dostatecznym usprawiedliwieniem tak znacznego powiększenia wydatków wojskowych; zaś dep. Giskra, kreśląc obraz zagrażającego Austryi niebezpieczeństwa oświadczył, iż w obecnej dyskusyi nie może być mowy o wotum ufności lub nieufności, i w obec takiego położenia każde ministeryum, chociażby najbardziej reakcyjne, powinno znaleść poparcie. Po kilkokrotnem przymówieniu się J. E. p. ministra skarbu, odwołującego się do memoryału złożonego, izba ustęp 1., 2., 3., 4. i 5. sprawozdania wydziału znaczną większością głosów przyjęła.

Deputowani czescy i polscy na prawej stronie izby zasiadający przy rozpoczęciu obrad nad sprawozdaniem wydziału finansowego salę obrad opuścili.

Kółka handlowe i przemysłowe angielskie zajmują się obecnie sprawą telegrafu zaatlantyckiego, pragnąc odnowić usiłowania ku przeprowadzeniu na dnie morskiem drutu telegraficznego do Ameryki północnej. Wiadomo, że przed dwoma laty uformowała się w tym celu kompania kapitalistów angielskich, i wydała około 800.000 funtów szterlingów (przeszło 10 milionów reńskich), nie zdołała jednak doprowadzić do skutku zamierzonego przedsięwzięcia. Teraz liczna deputacya z członków parlamentu i niższych znakomitości finansowych złożona, udała się do lorda Palmerstona z prośbą, ażeby rząd na własny koszt wykonać polecił wymiar głębokości morza od brzegów Irlandyi do Neufoundland w północnej Ameryce, poczem zebrałaby się nowa spółka dla przeprowadzenia komunikacyi telegraficznej, zwłaszcza, że rząd Zjednoczonych stanów północnej Ameryki przyrzekł przychylić się z swej strony do tego przedsięwzięcia. Lord Palmerston przyjął deputacyę bardzo uprzejmie i przyrzekł zająć się gorliwie jej żądaniem.

Ministeryum Ratazzego w Turynie rozesłało do ajentów dyplomatycznych piemonckich cyrkularz, tłumaczący politykę rządu piemonckiego na zewnątrz. Jest to w ogóle kontynuacya polityki Cavoura i Ricasolego, z tą tylko różnicą, iż Ricasoli główny kładł nacisk na rozwiązanie kwestyi rzymskiej w duchu polityki piemonckiej, Ratazzi zaś, pomijając kwestyę rzymską, głównie zwraca uwagę swoją ku Wenecyi. — W Neapolitańskiem zresztą reakcya ciągle górą, a w samem mieście Neapolu nie przejdzie ani jeden dzień bez manifestacyi burbońskiej. Na całem zaś półwyspie, według doniesienia jednego z dzienników włoskich taka panuje anarchia, że jednocześnie trzy odrębne parlamenta obrady swe prowadzą, a mianowicie parlament turyński, posiedzenia komitetów rewolucyjnych w Genui, drugi parlament stanowiące, i posiedzenia tak zwanej „Associazione universitaria" w Neapolu, radzące pod przewodnictwem Nicotery, znanego zagorzalca republikańskiego.

W Rosyi rząd ogłosił postanowienia zwalniające przepisy cenzuralne, i uwolnił od cenzury pisma przez towarzystwa naukowe wydawane. Ostatni zaś numer dziennika Petersburskiego zawiera rozporządzenie rządowe ułatwiające szlachcie spłatę pożyczek, w instytutach kredytowych zaciągnionych.

Ostatnie wiadomości ze Stambułu donoszą o zawarciu traktatu handlowego z Anglią, tudzież o zakazie rządowym wprowadzania do Turcyi amunicyi i broni.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 26. marca.)

Przewodniczący: Prezes Dr. Hein.

Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsca pp. Rechberg, Schmerling, Mecsery, Plener, Lasser, Degenfeld i naczelnik sekcyjny Rizy.

Zastępca hrabiego narodu saskiego w Siedmiogrodzie, ze względu na żywe zajmowanie się uniwersytetu narodu saskiego rozprawami rady państwa, prosi o odstąpienie mu aktów do druku podanych tegoż uniwersytetu dotyczących.

Dep. Dobrila wnosi interpelacyę do c. k. ministeryum sprawiedliwość względem uporządkowania ksiąg gruntowych w Istryi, uznając zaś środki przez rząd zaprowadzone jako do podniesienia dobra mieszkańców Istryi dążące, upatruje w powyższem uporządkowaniu konieczny warunek kredytu rzeczonego i zapytuje się, jakie kroki rząd postanowił dla zaprowadzenia ksiąg gruntowych w tej prowincyi?

Jego Excel. pan minister Lasser oświadczył, iż odpowiedź na tę interpelacyę złoży na najbliższem posiedzeniu.

Na porządku dziennym zamieszczony jest dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem wydziału finansowego „o wywodzie przyczyn i

skutków nadzwyczajnych postanowień finansowych, zarządzonych od daty wydania najwyższego dyplomu z dn. 20. października 1860 r. bez zezwolenia rady państwa konstytucya zastrzeżonego." (Przy rozpoczęciu rozpraw oddalają się prawie wszyscy deputowani czescy i polscy, siedzący na prawej stronie izby).

Po odczytaniu relacyi referenta dep. Herbst, dep. Kaiser przemawia w duchu wniosków wydziału, iż memoryał ministeryalny powinien był usprawiedliwić emisyę nadwyżki asygnacyj hipotecznych; wnosi przeto, ażeby izba wezwała ministeryum finansów o dodatkowe umotywowanie tejże emisyi.

Jego Exc. pan minister Plener odwołuje się do złożonego memoryału, wykazującego konieczność nadzwyczajnych operacyj finansowych, konieczność ta jest zarazem usprawiedliwieniem wydania asygnacyj hypotecznych, w tej bowiem drodze rząd w sposób najmniej kosztowny zdołał stworzyć sobie fundusze, do opędzenia wydatków niezbędnie potrzebne. Izba posiada zatem wszystkie elementa do ocenienia pozyci i wszelkie dokompletowanie memoryału byłoby zbyteczne.

W tenże sam sposób tłumaczy Jego Excelencya pomnożenie długu niestałego, na drodze czynności depozytowych.

Dep. Kuranda zgadza się z Jego Excelencyą co do czynności depozytowych, ale nie może pojąć usprawiedliwienia emisyi asygnacyj hipotecznych. Emisya ta stawia rząd w zupełnej zawisłości od banku narodowego, a w tem właśnie jest niebezpieczeństwo, zwłaszcza w chwili, w której stosunek państwa do banku ma być uporządkowany.

Jego Exc. p. minister skarbu prostuje twierdzenie preopinującego co do dyskontowania asygnacyi hipotecznych w banku i zwraca na to uwagę, iż podana suma 100 milionów w asygnacyach hipotecznych zupełnie pokrytych, nie została wyczerpaną.

Dep. Winterstein mówi, iż kredyt austryacki nie stoi w tak ścisłem związku z wydaniem asygnacyj hipotecznych. Twierdzi następnie, iż mała tylko część eskontowanych asygnacyj hipotecznych znajduje się jeszcze w posiadaniu banku. Mowca zaprzecza konkluzye Jego Excelencyi uwagami na faktach opartemi. Również deputow. Schindler domaga się bliższego wyjaśnienia czynności depozytowych.

Jego Excel. pan minister skarbu prostuje uwagi dep. Winterstein i usprawiedliwia powtórnie postanowienia rządowe, co do których wydział finansowy wszelkich już wyjaśnień żądał.

Referent deput. Herbst twierdzi, że chwilowy ambaras rządu nie usprawiedliwia ani emisyi asygnacyj hipotecznych, ani asygnacyj depozytowych, bez zezwolenia rady państwa, kładzie nacisk na rozgraniczenie administracyi od prawodawstwa i na zasadzie §. 10. ustawy zasadniczej państwa motywuje potrzebę usprawiedliwienia postanowień finansowych, którego to usprawiedliwienia w memoryale ministeryalnym dopatrzyć się nie może.

Jego Excel. pan minister skarbu oświadcza gotowość swą do wszelkiego wyjaśnienia, mianowicie co do 3. ustępu sprawozdania wydziału, i wnosi ażeby ustęp 1. wykreślony został.

Izba ustęp 1. sprawozdanie wydziału przyjmuje. Co do ustępu drugiego, w którym wydział dzieli przekonanie ministeryum o potrzebie nadzwyczajnego pomnożenia wydatków wojskowych ze względu na polityczne położenie Austryi w r. 1860. Deput. Winterstein wnosi, ażeby izba orzekła, iż w wywodzie ministeryalnym nie upatruje konieczności nadzwyczajnego zwiększenia wydatków wojskowych. Deputow. Giskra, broniąc konkluzyj wydziału, kreśli obraz grożącego niebezpieczeństwa, w obec którego nie może tu być mowa o wotum ufności lub nieufności, on zaś wspierałby każde ministeryum, chociaż newet najwięcej reakcyjne.

Poczem ustęp 2gi wniosków wydziału przyjęty został.

Prezes oświadcza, iż przy poprzedniem i przy obecnem głosowaniu obecnych było 119 członków.

Co do ustępu 3. usprawiedliwiającego emisyę znaków monetarnych, i wydanie pożyczki podatkowej, dep. Taszek żąda ażeby postanowienia te, jako cechę temczasowości na sobie mające, dodatkowo przez radę państwa przyjęte zostały. Przyjęcie to wyrażone ma być na końcu ustępu z odwołaniem się do ustawy zasadniczej.

Po przymówieniu się referenta, ustęp 3. przyjęty został, również jak ustęp 4ty (iż zaprowadzenie przymusowego kursu banknotów w królestwie Lombardzko-weneckiem, okazało się nie praktycznem.

Do ustępu 5. (iż wstrzymanie wypłaty procentów pożyczki narodowej srebrem, jako pożałowania godne uważane być ma) dep. Winterstein wnosi dodatek, iż wstrzymanie to było naruszeniem przyjętego przez rząd zobowiązania.

Po oświadczeniu JEx. p. ministra skarbu wniosek Winterstein 61 głosami przeciwko 49 uchylony, a wniosek wydziału finansowego przyjęty został.

Następne posiedzenie do piątku odroczono.

Anglia.

Londyn, 24. marca. (Traktat handlowy z Turcyą.— Telegraf podmorski.) Urzędowa *Gazette* donosi: Poseł angielski w Konstantynopolu doniósł drogą telegraficzną do urzędu spraw zagranicznych, że traktat handlowy między Anglią a Turcyą zawarty obowiązywać będzie od 13. b. m. i że przywóz broni i przedmiotów wojskowych do Turcyi dekretem sułtańskim zabroniony został.

Dnia wczorajszego udała się do lorda Palmerstona liczna deputacya z członków parlamentu, kupców i kapitalistów złożona, z prośbą, aby rząd w interesie dawnego stowarzyszenia telegrafów zaatlantyckich, przedsięwziął wymiar głębokości między Irlandyą a Neufoundland. Deputacya zwróciła także uwagę rządu na oświadczenie Ameryki, że wspólnie z rządem angielskim zajmie się budową telegrafu podmorskiego. Rząd amerykański gotów jest zaliczyć kwotę potrzebną, lub dać rękojmię oprocentowania kapitału akcyjnego. Przy tej sposobności przedkładano rozmaite próbki drutu. Prezydent przyrzekł wziąć tę kwestyę pod głęboką rozwagę.

(Posiedzenie parlamentu z d. 21. marca.)

Na posiedzeniu izby niższej z d. 21. marca p. Baster zwrócił uwagę na fortece w koloniach i wniósł następującą rezolucyę: „Zwiększona liczba miejsc warownych w odległych posiadłościach, pociąga za sobą koszta niepotrzebne, a koszta wystawienia i utrzymania fortu w koloniach, które same się rządzą i miejscach nie będących przeznaczone na stacye floty, nie potrzebnem są obciążeniem skarbu angielskiego." Do wniosku swojego dodał, iż w przyszłym roku wielu z członków rządu w podobnym sposobie wyrazili się przed delegowanym wydziałem i sprawozdanie wydziału w tym samym duchu było zredagowane. Wniosek więc zamierza wprowadzić w wykonanie sprawozdanie wyżej powołane. Sir G. Lewis powiedział, że kwestya ta nie może być odrębnie traktowaną od ogólnej kwestyi obrony kolonij, i zanim izba zdanie swe o proponowanej rezolucyi wyrazi, zechce poprzednio zastanowić się nad pytaniem, czyli i o ile jest koniecznem, ażeby siły wojskowe całego kraju przyczyniały się do obrony kolonij. Byłoby to wielką nieostrożnością, stawiać pod tym względem ogólną zasadę, od którejby odstąpić nie można. Zgadza się na to, iż nie byłoby rzeczą właściwą budować nowe fortece w koloniach, lub już egzystujące powiększać, wszakże potrzeba się mieć na baczności, bo zdarzyć się może istotne niebezpieczeństwo, a izba zawsze ma dostateczne środki do kontrolowania budżetu wojskowego. Poczem wniosek p. Baster cofnięty został.

Francya.

Paryż, 24. marca. (Wręczenie adresu.) Deputacya ciała prawodawczego losem wybrana dla doręczenia Cesarzowi adresu, przyjętą została d. 23. marca po południu w sali tronowej. Prezes i bióro ciała prawodawczego znajdowali się na czele deputacyi. Cesarz miał obok siebie po lewej i prawej stronie tronu księcia Napoleona, księcia Joachima Murat, księcia Napoleona Karola Bonapartego, wielkich oficerów korony, urzędników domu cesarskiego i księcia Napoleona, ministrów i członków tajnej rady, admirałów i marszałków obecnie w Paryżu bawiących, między któremi znajdował się wielki kanclerz orderu legii honorowej i gubernator hotelu inwalidów. Prezes Izby hr. Morny odczytał adres, poczem Cesarz udzielił odpowiedź depeszą telegraficzną już zakomunikowaną.

(Zatargi robotników.) Niepokoje pomiędzy robotnikami w Machine pod Nevers stłumione zostało energicznem wystąpieniem władz i żandarmeryi. Na pierwsze doniesienie skupienia się robotników i groźnej ich manifestacyi przeciwko jednemu poddyrektorowi wielkiej fabryki w Machine, władze sądowe i żandarmerya udały się zaraz na miejsce rozruchu. Za niemi pospieszyli wnet prefekt i jenerał dowodzący w departamencie Nievry z dwoma kompaniami piechoty i oddziałem kirasierów. Poddyrektor wyżej wspomniony przywrócony zzstał do swojej funkcyi, a w oczach robotników uwięziono kilka podżegaczy niepokoi, których do Nevers odesłano. W skutek energicznej a zarazem przychylnej namowy prefekta i jenerała, robotnicy nazajutrz wrócili do swych robót. Władze sądowe zarządziły już dochodzenia i śledztwo na miejscu samem.

Belgia.

Bruxela, 23. marca. (Doniesienia dworu.) Stan zdrowia księcia Brabantu jest zupełnie pomyślny. *Köln. Ztg.* donosi, że książę uda się także do Algieryi. Podróż jego potrwa 3 miesiące. Król ma się codzień lepiej.

Szwajcarya.

Berna, 16. marca. (Stosunki z Hiszpanią.) Na zapytanie poselstwa hiszpańskiego o pensye i ordery szwajcarskie, rada związkowa odpowiedziała, że tylko ranni jakoteż wdowy i dzieci poległych mają prawo do pensyi. Orderów nie ma żadnych.

(Stosunki z Rzymem.) Donoszono niedawno, że nuncyusz papieski zaprotestował przeciw ustawie wielkiej rady kantonu Genewskiego z 12. października 1861, która przywraca ustawę z 24. stycznia 1824 względem małżeństw mieszanych, i rozszerza ją na katolików dawnych gmin sabaudzkich. Rada związkowa wysłuchawszy rząd genewski, zbadała powtórnie rzeczoną ustawę, i postanowiła nieuwzględniać protestu papieskiego.

Włochy.

(Okólnik Ratazzego.) Cyrkularz Ratazzego, ogłoszony w dzienniku *Monarchia nazionale* organie obecnego ministeryum zamierza podać do wiadomości ajentów dyplomatycznych politykę,

jakiej nowe ministeryum trzymać się zamyśla; traktuje zatem o trzech punktach, o uznaniu Włoch, tudzież o sprawie rzymskiej i o sprawie weneckiej. Pierwsze dwa punkta nie obejmują nic nowego i są tylko powtórzeniem dawnej Cavoura polityki. Cyrkularz twierdzi, że nowe Królestwo dość już jest ustalone i dla tego ma prawo być uznanem i stanąć obok innych państw europejskich. Rzym byłby rezydencyą Papieża a zarazem i punktem centralnym rządu włoskiego. Jest to więc dawne marzenie Cavoura bez żadnego widoku, ażeby kiedy zrealizowane było, jak to dowodzi artykuł dziennika urzędowego rzymskiego, w którym kardynał Antonelli, oparty na niezachwianem „Non possumus", odpiera wszystkie plany zgody i pojednania jako niedorzeczne utopie. Najśmielej jeszcze wyraża się nowy prezes rady ministrów o sprawie weneckiej. Poprzednik jego Ricasoli był pod tym względem nader ostrożnym, Ratazzi nierówniej otwarciej się wyraża. W tym jednym punkcie jest istotna różnica między dawnym a obecnym gabinetem. Ricasoli uważał załatwienie kwestyi rzymskiej przedewszystkiem jako środek do ustalenia nowego Królestwa, po jej zaś załatwieniu sądził, że kwestya o Wenecyę również z kolei załatwioną będzie; Ratazzi zaś zgadzając się z polityką francuską co do zachowania Status quo w Rzymie, zdaje się zajmować głównie kwestyą wenecką, którą ciągłą groźbą dla pokoju europejskiego nazywa.

(Armia.) Zlanie armii południowej z północną jest już faktem dokonanym. Organizują 16 nowych pułków, których kadry składać mają z elementów pułków dawniejszych, otwarte zaś w tychże luki napełnione być mają oficerami armii południowej. Odtąd więc armia południowa stanowiłaby siódmy korpus armii piemonckiej, a Garibaldi plan ten popiera wszelkiemi siłami.

(Broszura księdza Isaja. — Stan rzeczy w Neapolu.) *G. di Roma* z dn. 20. b. m. podaje na czele części urzędowej następujące oświadczenie:

Wydawana w Medyolanie *Perseveranza* jako też kilka innych dzienników podają dokumenta, które ksiądz Isaja ogłasza, i do których pewną ważność przywiązują.

Aby te dokumenta ocenić, dosyć jest mieć zdrowy rozsądek. Jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że wszystko co zawierają, jest wierutnym fałszem. Kardynał sekretarz stanu nie miał nigdy żadnych stosunków z księdzem Isają, a od adwokata Aguglia, którego widywał, i z którym jedynie rozprawiał o powierzonych sobie od rządu neapolitańskiego sprawach zakonu konstantyńskiego.

Zbyteczną będzie wzmianka, że hr. Cavour byłby dał dowód największej nieroztropności, gdyby o tak ważnych przedmiotach rozprawiał z osobami w dokumentach wymienionemi. Zresztą ze wszystkich urzędowych dokumentów stolicy św. jakotez z oświadczeń kardynała sekretarza stanu w obec osób, które z przyczyny stanowiska swego mówić z nim musiały, widać jasno zdanie jego o kwestyi, którą wedle rzeczonych dokumentów miał się zatrudniać.

Nowy dziennik neapolitański *l'Osservatore neapolitano* w następujący sposób rozpoczyna oddział spraw krajowych w numerze z 17. b. m.

Porządek i spokojność w Neapolu przybrały nową postać. Wydarzenie w kościele ś. Severino, zbrojne pośrednictwo gwardyi narodowej i wojska, przyczem kilka osób zraniono, krwawe dnia tego wypadki na ulicy Pignasecca; explozya kilku bomb, mianowicie jednej przed odwachem, nareszcie wystrzał ze sklepu przy ulicy Toledo, są to dowody zakłóconej spokojności, które czynnego wdania się władzy wymagają.

Na posiedzeniu piemonckiej izby deputowanych z 18. b. m. deputowany Lazaro wspomniał, że w Neapolu dzień jeden nie przejdzie bez demonstracyi burbońskiej, i dodał, że tego lekceważyć nie można.

Według dzienników neapolitańskich trzy parlamenty znajdują się teraz na półwyspie włoskim. W Turynie obraduje piemoncki, w Genui „Comitati di Provedimento" a w Neapolu „Associazione universitario" pod prezydencyą Nicotery, którego uchwały dosyć się zgadzają z uchwałami pod prezydencyą Garibaldego w Genui.

Z Potenzy, Bari, Sory, Noli i Palmy donoszą znowu o poruszeniach band kontrrewolucyjnych Crocca, Chiavonego, Crescenzego i t. d.

Niemce.

(Okólnik ministra spraw wewnętrznych.) Pruski minister spraw wewnętrznych wydał d. 22. b. m. okólnik, w którym wszystkim nadprezydentom i rządom wyjaśnia, jakie stanowisko rząd państwa zająć postanowił w obec wyborów. Minister przekonany jest, że pomyślny wypadek wyborów zależy od tego, aby wyborcy mieli jasne pojęcie o zasadach rozporządzenia królewskiego z 19. b. m. do ministeryum stanu wydanego, a tem samem aby swoje prawo wyborcze mogli stosownie wykonywać.

Rząd państwa nie ma bynajmniej zamiaru ograniczać wolności wyborów, owszem będzie wszędzie przestrzegał, aby odnośne przepisy i ustawy sumiennie dopełnione były.

Co do urzędników królewskich, rząd państwa ma wszelką nadzieję, że na ich gorliwość i pomoc liczyć może. Zresztą udział w nieprzyjaźnych rządowi agitacyach podczas wyborów, sprzeciwiałby się stanowisku urzędników i ich przysiędze wierności.

Dania.

(Stosunki z Niemczą.) *Gazeta wiedeńska* pisze: *H. N.* podają depeszę z Kopenhagi z 17. b. m., że według *Dagbladet* odpowiedź rządu duńskiego na noty prusko-austryackie odeszła 12. b. m. W odpowiedzi tej rząd odpiera wszelką dyskusyę względem stosunków Szleswiku i uprawnienia do zwołania duńsko-szleswickiej rady państwa. Dania nie może bronić Prusom wznowienia kwestyi, jakie znaczenie mają rozprawy względem Szleswiku od r. 1851 do 1852 prowadzone. Rząd duński nie potrzebuje także lękać się wznowienia odnośnej dyskusyi; wypadkiem jej będzie, że Dania nie czyniła żadnych zobowiązań względem Szleswiku, a dotrzymała wszelkich możliwych obietnic. Teraźniejsze rozprawy nie mogą obejmować żadnego punktu odnoszącego się do Szleswiku; w tym bowiem razie do kwestyi, którą Europa uważa jako wewnętrzną niemiecką, dołączyłaby się inna, która byłaby międzynarodową, i leżałaby poza obrębem konstytucyjnych atrybucyj związku. Skutkiem takiego wdania się byłoby to, że w razie exekucyi związkowej Dania miałaby wszelkie prawo uważać ją jako casus belli, chociażby nawet wojska okupacyjne nie przeszły Eidery. Rząd duński wzywa więc obydwa mocarstwa, aby wyjaśniły swoje uwagi względem urządzenia stosunków i samodzielności Holsztynu podane w depeszy z 26. października z. r.

Ostatnie wiadomości.

Raguza, 26. marca. Dnia 24go b. m. pod Kojusko stoczona została uporczywa potyczka między 4000 Baszybozuków a 2000 powstańców. Turcy stracili w poległych 14, powstańcy 4. Rannych było po obydwu stronach wielu. — Powstańcy usunęli się w pobliskie góry. W Albańskiej Kernicy Montenegryni mieli Turków pobić.

Ateny, 20go marca. Bandę 40 włościan, którzy w nocy z 15. na 16. b. m. do stolicy dążyli, rozprószyły patrole. 16 pochwycono i tu przywiedziono. Gourdas przywódzca dopiero przed trzema miesiącami został wypuszczony z więzienia. Izbom przedłożono projekt do ustawy o jurysdykcyi sądów wojennych. Kwestya amnestyi jeszcze nie rozstrzygnięta.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 28. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: mec pszenicy (81 ℔) 4zł. 81c.; żyta (78 ℔) 3zł. 24c.; jęczmienia (66 ℔) 2zł. 58c.; owsa (46 ℔) 1zł. 62c.; hreczki 3zł. 25c.; kartofli 1zł. 70c.; — cetnar siana 1zł. 33c.; okłotów 61c.; — sąg drzewa bukowego 13zł. 33c.; sosnowego 10zł. 10c. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 26go b. m. nie było dowozu i targu.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w pierwszej połowie marca 1862 na targach w obwodzie brzeżańskim, czortkowskim, kołomyjskim, lwowskim, tarnowskim i żółkiewskim.

	Obwód: Brzeżany zr.	cen.	Czortków zr.	cen.	Kołomyja zr.	cen.	Lwów zr.	cen.	Tarnow zr.	cen.	Żółkiew zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . .	4	46	3	70	3	80	4	72	5	2	4	62
„ żyta . . .	3	8	2	62	2	87	3	6	3	1	2	90
„ jęczmienia .	2	32	2	32	2	.	2	40	2	46	2	35
„ owsa . . .	1	19	1	57	1	28	1	36	1	15	1	36
„ hreczki . .	2	68	2	54	2	37	2	45	2	9	2	83
„ kukurudzy .	3	20	2	46	2	32	4	60	3	50	.	.
„ kartofli .	1	26	.	97	1	10	1	43	.	81	1	21
Cetnar siana . . .	1	20	1	36	.	96	.	93	1	20	1	2
„ wełny	39	.	.	.	35	.	.	.	138	.	.	.
„ nasienia konicza	31	50	44	.	.	.	.	.	24	58	.	.
Sąg drzewa twardego	6	65	9	91	6	32	9	83	6	74	6	35
„ „ miękkiego	5	26	7	87	4	.	7	50	5	26	4	75
Funt mięsa wołowego	.	13	.	10		11½	.	13¾	.	13½	.	12½
Mas okowity . . .	.	52	.	44	.	60	.	65	.	77	.	54

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.68	+ 6.1	68.8	połud.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	323.06	+ 16.0	39.0	południowy „	„
10. god. wiecz.	322.81	+ 8.4	63.8	połud.-wsch. „	„

TEATR.

Dziś opera niemiecka: „**Prorok**".
Jutro na scenie polskiej: „**Rycerze mgły**", dramat w 5 aktach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. marca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Ożarowski Konst., z Łacka. — Hr. Dzieduszycki Wład., z Jezupola.

Hotel europejski: Br. Lewartowski Apol., z Zimnej wody. — Kopeć Ant., c. k. podporucznik, z Tarnowa.

Hotel angielski: Medwedycki Börger Aug., c. k. rotm., z Nadwórny.

Pod Tygrysa: Ubysch Hen., z Ostobusza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. marca.

PP. Rożański Fel., c. k. przeł. pow., do Grzymałowa. — Hr. Czacki Wład., do Wiednia. — Hr. Gzacki Fel., na Wołyń. — Illek Maur., c. k. notaryusz, do Berna. — Hr. Dzieduszycki Alex., do Izydorówki. — Czerwiński Stan., do Mieczyszczowa. — Morski Fel., do Łatoszyna. — Wojdkowski Ad., do Żurawnik. — Falkowski Michał, do Witryłowa — Szulimirski Józef, do Łączki. — Rylski Hen., do Ostrowa. — Dunajewski Edw., do Króliczа. — Rylski Eust., do Dłużniowa. — Roller Sew., do Iwanczan. — Audykowski Ar., proboszcz, do Podusowa. — Rafałowicz Teod., do Odesy.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 2. kwietnia: Licytacya na odbudowanie dróg w okręgu zaleszczyckim w Zaleszczykach.

Dnia 8. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 46 w Sadogórze.

Dnia 10. kwietnia: Sprzedaż dóbr Haluszczyńce w obwodzie tarnopolskim w Tarnopolu. — Gospodarstwa nr. 54 w Brzegach w Samborze; pół realności nr 25 w Skolu i realności nr. 243 w Podkamieniu w Załoścach i relicytacya realności nr. 143 w Mikulińcach.

Dnia 11. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 201 i 202 w Złoczowie; sumy 175 dukatów na folwarku exdominikańskim i na Nowym Siole w Przemyślu i zabudowań gospodarskich nr. 10 w Pomneczanach w Zborowie.

Dnia 14. kwietnia: Licytacya na odbudowanie dróg w okręgu sandeckim za pomocą ofert w Sączu.

Dnia 15. kwietnia: Licytacya na odbudowanie dróg w okręgu sanockim za pomocą ofert w Sanoku i na dowóz kamienia drogowego w Żółkwi.

Dnia 16. kwietnia; Licytacya na odbudowanie dróg w okręgu Skolim za pomocą ofert w Stryju.

Dnia 17. kwietnia: Licytacya na odbudowanie dróg w okręgach żółkiewskim i lwowskim za pomocą ofert w Żółkwi i we Lwowie.

Kurs lwowski.

Dnia 28. marca		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	37	6	44
Dukat cesarski	„ „	6	39	6	45
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	9	11	22
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	12	2	14
Talar pruski	„ „	2	2	2	4
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	25	79	88
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	25	83	68
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	199	—	202	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	40	70	10
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	11	83	83

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 28 marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83 65. Metaliki po 5% za 100 zł. 69 15; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 815 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 195.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 136 60. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.46½, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —. Srebro 135 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. marca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 —	65.20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83 80	84 —
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84 30	84 40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—.—
Metaliki po 5%	69 40	69 60
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	69 50	69 75
dtto. „ 4½%	61 25	61 50
dtto. „ 4%	54 25	54 75
dtto. „ 3%	41	41 50
dtto. „ 2½%	34 50	36 —
dtto. „ 1%	14 —	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	138 50	139 —
„ „ 1854	92 —	92 25
„ „ 1860	92 90	93 —
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	98 50	99 —
Renty Como po 42 lir. aus.	16 50	17.
Wylos. obl. daw. długu państ. po 5%	68 —	68.50
„ „ „ 4½%	61 —	61 50
„ „ „ 4%	54 —	54 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	46 50	47.50
„ „ „ 3%	—	46.—
„ „ „ 2½%	45 50	46 —
„ „ „ 2¼%	38.	38.50
„ „ „ 2%	34 50	35. —
„ „ „ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	68.—	68 50
„ „ „ 4½%	61 —	61.50
„ „ „ 4%	53.—	53 50
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	88 50	89.—
Wyż. Aust. i Salz.	86 25	86.75
Czech	89.—	90.—
Morawii	91 —	92 —
Szląska	88 50	89 —
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	71 50	71.75

	pien.	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Ban. Tem., Kroacyi i Sławonii	74 50	75.—
Galicyi	69.75	70 —
Siedmiogr. i Bukow.	68 —	68 50
Lom. wen. poż. z r. 1850	— —	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	99 50	100 —
Dług Tyrolu po 5%	68.—	68 60
„ 4%	54 —	54.25
„ 3½%	46 50	47.50
Dług Salcburga „ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—
2. Stan oblig. domestykaln.		
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—
3. Akcye.		
Banku nar.	817	819
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	196 30	196 50
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	620	622 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2177	2179 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	277.—	277 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157 50	158
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	132.80	133.—
kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	269 —	270.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	198 50	199 —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	26.—	28.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	81.—	82.—
Kolej Busteh radzka po 500 zł. m. k.	698.—	700.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	162.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	157. —	158. —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	438. —	439 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	227.—	229 —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	396.—	398
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	403.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	200.—	205 —
4. Listy zastawne.		
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103.—	103 25
10 „ 5%	97 50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	90 —	90.25
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	85.80	86 —
Gal. Tow. kred. po 4%	80.—	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze u proc. za 100 zł. w. a.	102 70	102 90
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	144.75	145 25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	138 25	138 50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	99.—	99.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130 20	130.40

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.75	100.25
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	125.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38 75	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	102.—	102 50
Salma „ 40 „ „	39.—	39 50
Palffiego „ 40 „ „	37.25	37.75
Clarego „ 40 „ „	37 25	37.75
St. Genois „ 40 „ „	37 75	38 25
Windischgrätza 20 zł. „	22 50	23.—
Waldsteina 20 „ „	24.75	25 25
Keglevicha 10 „ „	17 25	17.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	115.—	115 —
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	115.—	115.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	115 —	115 15
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	101 25	101.50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	136 20	136 25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	53 60	53 60
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	53.75	53.75
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	19.75	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar
Dukaty ces. men.	6.45½	6.46½
dtto. pełnej wagi	6.45	6.45½
Korona	18.75	18.80
20frankówka	10.85	10.86
Rosyjski impery.	11.14	11.16
Talar związkowy	2.03	2.03½
Srebro	135. —	135.25
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 56 c.	

KRONIKA.

(Nowy chronograf.) Cosmos z 7. marca donosi, że pp. Lissajous i kapitan artyleryi Schultz wynaleźli nowy chronograf, który wkrótce ma być wykończony przez p. Froment. Przyrząd ten tak ma być dokładny, że będzie mógł służyć do mierzenia zjawisk, których trwanie wynosi ⅟ sekundy. Chronograf ten cechuje jeszcze to, że na wałku pokrytym sadzami nadzwyczaj krótkie trwanie zjawiska oznacza się stosunkowo długą przestrzenią, bardzo łatwo podzielną przy pomocy mikroskopu. Pp. Lissajous i Schultz utrzymują, iż przy ostatnich doświadczeniach mierzyli czas, w przeciągu którego kula wyrzucona z karabinu żłobkowanego, przebiega kilka centymetrów, i dodaje, że miary na tym przyrządzie są nadzwyczaj ściśle i przy powtarzanych doświadczeniach okazały się zupełnie zgodne.

(Olbrzymi ogród w Nowym Jorku), centralnym parkiem zwany, należy do najgodniejszych widzenia osobliwości na świecie. Zaczęto go urządzać w r. 1858, a przeznaczono na niego 850 akrów. Leży w środku miasta, a od 1go czerwca 1858 pracuje nad nim codziennie 500 do 3000 robotników pod nadzorem 32 urzędników i 50 sług policyjnych. W roku czwartym ma być całkiem ukończony. Kapitał dotąd wyłożony przyniósłby 1800 dolarów procentu na dzień. Na utrzymanie tego ogrodu przyzwoliło państwo roczną kwotę 150 000 dolarów. Na stawie widzieć można w zimie codziennie do 12.000 osób ślizgających się na łyżwach. Drogi dla powozów wynoszą razem 9 mil angielskich a ścieszek 38. Dobry smak w urządzeniu klombów przechodzi wszelkie pojęcie. Twórcą tego ogrodu jest F. L. Olmstedt.

(Osobliwszy pogrzeb.) Niedawno temu umarł w Paryżu pewien grand portugalski komtur de Gama Machado, bogaty dziwak, który zostawił siedmdziesiąt testamentów. Wolą jego było, aby pogrzeb odbył się jak najskromniej, byle sługa niósł za trumną starego szpaka w czarnej klatce, który był ulubieńcem zmarłego. Ponieważ komtur de Gama codziennie mnóstwo kruków karmił o godzinie 3ciej, a pogrzeb także o tej odbywał się godzinie, przeto właśnie gdy wynoszono trumnę gromada ich obsiadła wszystkie okna i balkony domu, donośnym głosem użalając się po stracie przyjaciela.

Główny Redaktor **M. Szrzeniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.